

§ 151.

Den, som ulovlig paalægger og inddriver Krigsbestatninger, eller inddriver Mere deraf, end han er beføiet til, skal, naar det ikke skeer i egenlyttig Hensigt, ansees med Fængsel, Degradation eller Embeds Fortabelse. Udøves derved personlig Vold eller trues dermed, kan Straffen skjæpes indenfor Grændserne af Straffen for Myndring. Skee Forbrydelsen i egenlyttig Hensigt, betragtes Gjerningen som Myndring.

§ 152.

Den, som egenmægtig, og uden at Handlingen retfærdiggjøres ved en virkelig Nødvendighed, affordre et Lands Indvaanere fri Befordring eller tager fremmede Befordringsmidler i Brug, skal straffes med Fængsel.

§ 153.

Den, som misbruger den militaire Magt til forsættlig at ødelægge eller beskadige fremmed Eiendom, skal, om det end skeer i fjendtligt Land, belægges med den Straf, som de borgerlige Love fastsætte for slige Gjerninger, forsaavidt ikke for særlige Tilfælde en egen Straf er bestemt i de militaire Love. Dog dersom den, der ubeføiet foretager en saadan Handling, har havt rimelig Anledning til at ansee sig berettiget til den, skal Straffen være under Strafarbejde.

§ 154.

Naar Nogen udøver Voldsomheder mod en saadan Person, eller røver, stjæler, ødelægger eller beskadiger saadant Gods, der er sat under særskilt Beskyttelsesvagt (Saubegarde), eller paa anden Maade under lignende militair Beskyttelse, og dette har været ham vitterligt, skal det betragtes som en særdeles skjæpende Omstændighed, og Straffen maa i intet Tilfælde være under Fængsel i anden Grad.

§ 155.

Hvad Nogen ved Misbrug af den militaire Magt eller Myndighed tilvender sig, eller Børdien deraf, skal, forsaavidt ingen dertil Berettiget udfindes, tilfalde Statskassen.

10de Capitel.

Om Tilfidesættelse af militaire Pligter i Almindelighed eller i visse Forhold.

§ 156.

Den, som handler imod, forsjømmer eller ialtfald ikke med den tilbørlige Notagtighed efterkommer de ham efter almindelige Reglementer eller Anordninger, Krigsvæsenet vedkommende, efter særlige Forskrifter eller ifølge Forholdets Natur paaliggende Pligter skal, forsaavidt ingen anden særskilt Straf er fastsat for den begaaede Brode, ansees med Fængsel. Har en Officeer derved viist stor Uefindighed eller Skjodesløshed med Hensyn til vigtige Pligter, Mangel paa Mod eller mandig Bestemthed, eller hoi Grad af Mangel paa tilbørlig